

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кжж-09-000 040
Бања Лука, 24.11.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, Обрена Бужанина и Реџиба Бегића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д. Т., због кривичног дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Републичког тужиоца изјављеној против пресуде Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кжж-09-000 008 од 29.10.2009. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.11.2009. године, без обавјештавања странака и браниоца оптуженог о сједници, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбацује се, као недопуштена, жалба Републичког тужиоца изјављена против пресуде Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кжж-09-000 008 од 29.10.2009. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Добоју број 013-0-К-08-000 003 од 12.6.2008. године ослобођен је оптужбе а на основу одредбе члана 290. тачка а) Закона о кривичном поступку, а што одговара одредби члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку – пречишћени текст („Службени гласник РС“, бр. 100/09, у даљем тексту: ЗКП – пречишћени текст), оптужени Д. Т. да је починио кривично дјело убиство из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске, а у поступку по жалби Окружног тужиоца у Добоју рјешењем Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кж-08-000 141 од 09.10.2008. године укинута је цитирана пресуда и одређено одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

Након одржаног претреса пред Врховним судом Републике Српске као другостепеним судом донесена је пресуда број 118-0-Кжж-08-000 015 од 13.01.2009. године, оглашен је кривим Д. Т. за кривично дјело убиство из члана 148. став 1. у вези са чланом 11. став 3. Кривичног закона Републике Српске и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а поводом жалбе браниоца оптуженог ова пресуда је рјешењем трећестепеног вијећа Врховног суда РС број 118-0-Кжж-09-000 008 од 16.7.2009. године, укинута и предмет враћен другостепеном претресном вијећу истог суда на поновно суђење.

У поновном поступку, другостепеном пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кжк-09-000 008 од 29.10.2009. године, донесеном након одржаног претреса пред тим судом, оптужени Д. Т. је ослобођен оптужбе да је на начин описан у изреци те пресуде починио кривично дјело убиство из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећена В. С. је са имовинскоправним захтјевом упућена на парницу.

Против те пресуде жалбу је изјавио Републички тужилац због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно утврђеног чињеничног стања. Приједлог жалбе је да трећестепено вијеће Врховног суда РС првенствено уважи право на жалбу тужилаштва у овој кривичној ствари, а потом да се уважавањем жалбе ослобађајућа пресуда другостепеног вијећа преиначи тако што ће се изрећи осуђујућа пресуда којом се оптужени проглашава кривим, односно потврди пресуда другостепеног вијећа Врховног суда РС којом је уважавањем жалбе Окружног тужиоца у Добоју, у жалбеном поступку умјесто ослобађајуће пресуде Окружног суда у Добоју изречена осуђујућа пресуда.

Жалба није допуштена.

Наиме, против пресуде другостепеног суда дозвољена је жалба трећестепеном вијећу Врховног суда Републике Српске само изузетно и то под врло рестриктивним условима прописаним одредбом члана 332. став 1. ЗКП – пречишћени текст. Ти услови се ограничавају на ситуације када је другостепеном пресудом изречена казна дуготрајног затвора или потврђена првостепена пресуда којом је таква казна изречена, затим ситуацију када је након ослобађајуће првостепене пресуде у жалбеном поступку другостепени суд у сједници вијећа (преиначењем првостепене пресуде) или на претресу пред тим судом (доношењем нове пресуде), донио осуђујућу пресуду и коначно у ситуацији када је другостепени суд поводом жалбе на осуђујућу првостепену пресуду донио ослобађајућу пресуду у сједници другостепеног вијећа или на претресу пред другостепеним судом.

Дакле, поред осуде на казну дуготрајног затвора по другостепеној пресуди, жалба суду трећег степена је допуштена само у оним ситуацијама када су у колизији првостепена и другостепена пресуда у погледу одлуке о постојању кривичног дјела и кривичне одговорности оптуженог. То укључује оне случајеве када је у поступку по жалби на ослобађајућу пресуду донесена другостепена осуђујућа пресуда (било у сједници вијећа или на претресу пред другостепеним судом) и случајеве када је поводом жалбе на првостепену осуђујућу пресуду донесена другостепена ослобађајућа пресуда.

Сљедом тога, према одредбама цитираног законског прописа, није могуће изјавити жалбу против другостепене осуђујуће пресуде донесене на претресу поводом жалбе на првостепену осуђујућу пресуду (осим када је у питању осуда на казну дуготрајног затвора), нити је могуће изјавити жалбу против другостепене ослобађајуће пресуде која је донесена на претресу пред другостепеним судом а поводом жалбе на ослобађајућу првостепену пресуду.

Када је у конкретном случају након ослобађајуће првостепене пресуде у жалбеном поступку на претресу пред другостепеним судом донесена, такође ослобађајућа пресуда, онда је на ту другостепену пресуду искључена могућност подношења жалбе суду трећег степена. Сасвим је ирелевантно, а што жалба апострофира и на чему гради тезу о допуштености жалбе, то што је другостепеној ослобађајућој пресуди претходило доношење другостепене осуђујуће пресуде у истом предмету која је укинута у поступку по жалби пред судом трећег степена и предмет враћен на поновно суђење. Ово из разлога што је за допуштеност жалбе на другостепену пресуду, како је то већ напријед наглашено, од значаја чињеница да је та пресуда у колизији са пресудом првостепеног суда с аспекта постојања дјела и кривичне одговорности оптуженог. Институт жалбе суду трећег степена је инспирисан разлозима правне сигурности, и заснива се на принципу по коме је трећестепено одлучивање предвиђено у ситуацијама када је изречена казна дуготрајног затвора као најстрожа казна, и када су у противрјечности првостепена и другостепена пресуда, с аспекта постојања кривичног дјела и кривичне одговорности оптуженог.

Из изнијетих разлога овај суд је на сједници вијећа одржаној у складу са одредбом члана 318. став 7. ЗКП – пречишћени текст одлучио као у изреци рјешења те је жалбу Републичког тужиоца одбацио као недопуштenu у смислу одредбе члана 326. истог законског прописа.

Записничар

Софија Рибич

Предсједник вијећа

Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић